

AUDITIONTEKST - LÆREREN

LÆREREN:

Nej lille Pippi, man fløjter ikke i skolen. Vi er igang med at regne.

PIPPI:

Ja, lad ikke mig forstyrre. Fortsæt bare.

LÆREREN:

Måske skulle vi først tag og se hvor meget *du* kan. Du er jo allerede en stor pige, så du kan vel en hel del?

PIPPI:

Tja, jeg kan det meste faktisk.

LÆREREN:

Så kan du måske fortælle mig hvor meget syv plus fem bliver?

PIPPI:

(kigger overrasket på hende)

Syv plus fem? (griner venligt) Ja, hvis du ikke ved det selv, så skal du ikke tro at jeg har tænkt mig at fortælle dig det.

LÆREREN:

Pippi, sådan taler min ikke til sin lærer. Men jeg kan fortælle dig at syv plus fem bliver tolv.

PIPPI:

Tsk, så vidste du det jo godt, hvorfor spørger du så?

LÆREREN:

For at lære dig det.

PIPPI:

(stadig i grinehumør)

Skal jeg lære hvor meget syv plus fem er? Hvorfor det? Det kan da blive ligeså meget, det vil for min skyld. Det vil jeg ikke blande mig i.

LÆREREN:

Din lille tosse, jeg tror ikke du forstår det her. Forresten, hvor meget tror du at otte plus fire bliver?

PIPPI:

(griner stadig)

Du spørger og spørger. Hvad tror du selv? 67 sikkert!

LÆREREN:

Nej hør nu her! Otte plus fire bliver 12, er du med?

PIPPI:

Hør her bessemor, nu stopper det. Du har selv lige sagt at det er syv plus fem som bliver 12. Der må vel være en lille smule styr på tingene, selv i skolen.

LÆREREN:

(ryster opgivende på hovedet)

Ja, regne det kan du ikke, det er helt sikkert.

PIPPI:

(meget venlig og sød)

Næ, men jeg kan forstå at du synes det er vældig skægt med de her tåbeligheder. Så ved du hvad, sæt dig bare over i hjørnet for dig selv, så kan du regne ligeså tosset du vil.

LÆREREN:

Og hvad skulle klassen så lave imens synes du?

PIPPI:

Vi kunne lege noget sjovt. Jeg kan nogle virkelig gode lege.

LÆREREN:

Men ser du lille Pippi, men går i skole for at lære noget.

PIPPI:

Ja, hovedstaden i Portugal og sådan noget. Men det kan jeg allerede.

LÆREREN:

Ja, ja men du kan jo hvile dig et øjeblik så kan vi se hvor meget dine kammerater kan.